

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנִי פְּרֻשֶׁת וִישׁלַח י"א בְּסֻלּוֹ ה'תשפ"ו

מְקַדֵּשׁ לַמַּעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁנֵי עִם רִשִׁי

בַּחֲמֵשׁ הַיּוֹם, יַעֲקֹב מְסִים אֶת הַהֲכָנוֹת לַמִּפְגֵּשׁ עִם עֲשׂו וְשׁוֹלַח לוֹ מִתְּנוּת. הוּא חוֹצֶה אֶת נֶהֱר יֶבֶק, אֲבֹל שׁוֹכֵחַ פְּכִים קִטְנִים בְּעֶבְרוֹ הַשְּׁנִי. כְּאֲשֶׁר חוֹזֵר לְקַחַת אוֹתָם, נִלְחָם עִם שָׂרוֹ (מִלְאָכוֹ) שֶׁל עֲשׂו וְנִפְצָע. הַמִּלְאָךְ מִבְּשׂוֹר לִיעֲקֹב שֶׁהוּא מְקַבֵּל שֵׁם נוֹסֵף – יִשְׂרָאֵל.

יַעֲקֹב שׁוֹלַח מִתְּנָה לַעֲשׂו: כְּפִי שֶׁלְמִדְּנוּ בַּחֲמֵשׁ אֶתְמוֹל, יַעֲקֹב נָקַט בְּשִׁלוּשָׁה דְּרָכִים לְקִרְאָת פְּגִישָׁתוֹ עִם עֲשׂו. הוּא הִתְכַּוֵּן לַמַּצֵּב שֶׁעֲשׂו יִרְצֶה לְהִלָּחֵם, הִתְפַּלֵּל לֵה', וְהִכִּין לַעֲשׂו דְּוֶרוֹן – מִתְּנָה גְּדוֹלָה כְּדִי שֶׁעֲשׂו לֹא יִכְעַס.

כְּעֵת, בְּבִקְרָה, יַעֲקֹב עָשָׂה אֶת הַפְּעֻלָּה הַשְּׁלִישִׁית- שְׁלִיחַת הַדְּוֶרוֹן (מִתְּנָה).

רִאשִׁית הַפְּרִישׁ יַעֲקֹב מַעֲשֶׂה. לְאַחַר מִכָּן בָּחַר מֵה לָתֵת לַעֲשׂו: קוֹדֶם כָּל בָּחַר תְּכַשִּׁיטִים יְקָרִים וְאַחַר כֵּן חַיּוֹת זָכָרִים וְנִקְבוֹת כְּדִי שֶׁהַעֲדָרִים יִתְרַבּוּ וְיִהְיוּ עוֹד בְּהֵמוֹת. 200 עֲזִים נִקְבוֹת וְעֲשָׂרִים עֲזִים זָכָרִים, 200 כִּבְשִׂים וֹ20 אֵילִים, 30 נְאֻקוֹת (נִקְבוֹת הַגָּמֶל) עִם בְּנֵיהֶם וּבְנֵי מִינָם, אֲרֻבַּעִים פְּרוֹת וְעֲשָׂרָה שְׁוֹרִים, עֲשָׂרִים אֶתוֹנוֹת וְעֲשָׂרָה חֲמוֹרִים. מְדַבֵּר כָּאֵן עַל לַמַּעֲלָה מִ600 בְּהֵמוֹת!

יַעֲקֹב אָמַר לַמְּשֻׁרְתִּי לָלֶכֶת כְּשִׁרְוּוּחִים בִּינֵיהֶם, וְשֶׁכָּל אֶחָד יָבִיא חֶלֶק מִהַמִּתְּנוּת כֵּן שְׂזָה יִגְרֹם לַתְּחוּשָׁה שֶׁמִּגִּיעוֹת עוֹד מִתְּנוּת וְעוֹד מִתְּנוּת.

עֲלֵיהֶם לוֹמַר לַעֲשׂו שֶׁזֶּה מִתְּנָה עֲבוּרוֹ מִיַּעֲקֹב, וְשֶׁיַּעֲקֹב בְּדָרְכוֹ.

יַעֲקֹב גַּם צִרַף אֵלֵיהֶם מִלְאָכִים. מִלְאָכִים אֵלּוֹ תְּפַקִּידִם יִהְיֶה לְתַקֵּף אֶת מְשֻׁרְתִּי עֲשׂו (שֶׁהִתְכַּוֵּן לַמִּלְחָמָה) וְהַפְּסִיקוֹ כְּאֲשֶׁר הַמְּשֻׁרְתִּים אָמְרוּ לָהֶם שֶׁהֵם עוֹבְדִים עֲבוּר אָחִיו שֶׁל יַעֲקֹב.

יַעֲקֹב עוֹבֵר אֶת הַיֶּבֶק: בְּאוֹתוֹ לֵילָה, יַעֲקֹב לָקַח אֶת נְשׁוֹתָיו, אֶחָד עֲשָׂר בְּנָיו וְכָל בְּנוֹתָיו, וְחָצָה אֶת נַחַל יֶבֶק. אֶת דִּינָה, יַעֲקֹב הִחֲבִיא בְּאֶרֶץ כְּדִי שֶׁעֲשׂו לֹא יִרְצֶה לְהַנְשֵׂא לָהּ. (יַעֲקֹב נִעְנֵשׁ עַל כֵּן, בְּגִלָּל שְׁדִינָה

היתה כזו צדקת, שאם היתה נשאת לעשו היא היתה עוזרת לו לעשות תשובה).

יעקב נלחם עם המלאך: יעקב העביר את כלם את הנחל והביא גם את כל הרכוש מעבר לנחל. יעקב חזר כדי לאסוף כמה פכים קטנים (כלים קטנים) שנשכחו שם בטעות.

באשר היה לבדו בעבר השני של נחל יבק המלאך שממנה על עשו העמיד פנים כאלו הוא אדם ונלחם עם יעקב עד הבקר. המלאך ראה שאינו יכול לנצח, ונגע בירך יעקב והזיז אותה ממקומה. המלאך בקש מיעקב לשחרר אותו כדי שיוכל ללכת ולשיר שירה לה', דבר שבאפשרותו לעשות פעם ביום.

אבל יעקב אמר שהוא לא ישחרר אותו עד שהמלאך יברך אותו בברכה, ובכך יוכיח לו שהוא באמת ראוי לברכות שיצחק נתן לו.

יעקב מקבל שם חדש: המלאך שאל "מה שמך?" ויעקב ענה "יעקב". המלאך אמר בקרוב ה' יתן לך שם נוסף. שמך לא יהיה עוד יעקב מלשון עקב, ובכך שלקח את הברכות האחרות, אלא ישראל שמשמעותו שר- אדם חשוב וגם שרית עם אלקים - רבת אתי- מלאך ה', עם עשו ועם לבן, נצחת והשגת את מה שמגיע לך.

אני אסכים לך שזהו שמך, ושהברכות של יצחק מגיעות לך.

יעקב בקש לדעת מה שמו של המלאך, אולם המלאך אמר ששמו משתנה בהתאם לשליחות אותה הוא ממלא.

יעקב רצה לקבל את הברכה מהמלאך תכף ומיד, לפני שנפגש עם עשו ולא רצה להמתין עד שיקבל את שמו החדש. לכן המלאך ברך את יעקב שם, ויעקב נתן לו ללכת לדרכו.

תהלים / יום י"א לחדש פרקים ס'-ס"ה

בתהלים של היום, דוד המלך אומר כיצד הנשמה שלו רוצה להיות קרובה לה'. הוא ממשיך זאת לאדם שצמא למים במקום שבו אין כלום: **"צמאה לך נפשי"**

הרבי מסביר שכשאדם **מאד** צמא ואין לו מים, כשהוא מגיע לבסוף למקור מים המים מאד טעימים לו הרבה יותר מאשר כל מים אחרים.

אותו דבר גם עם כשהנשמה מרגישה שהיא לא קרובה לה', והיא באמת "צמאה" להרגיש קרוב לה', אז כשהיא אכן לומדת תורה ומקימת מצוות ומרגישה קרבה לה', הנשמה מרגישה אפילו יותר טוב מאשר קודם.

זו הסבה שדוד המלך אומר בפסוק הבא **"כן בקדש חזיתיך"** הלואי והייתי יכול לראותך כך בקדש, ולא רק כשאני מרחק מה'. כשמשיח יבוא, אנו נוכל לראות את ה'. הלואי שנרגיש את תחושת הרוייה שאנחנו מרגישים עכשו אחרי תחושת הצמא הכבד בגלות.

תניא / קונטרס אחרון (י"א בסלו שנה פשוטה)

בקונטרס אחרון האדמו"ר הזקן מסביר מדוע הוא כתב מספר דברים בתניא, בפלפול ארוך. (אפשר לראות כאן עד כמה מדיק התניא, לאדמו"ר הזקן היו סבות מדיקות וטובות מדוע כתב מה שכתב).

בשלחן ערוך אדמו"ר הזקן ישנו גם קונטרס אחרון, בו הוא מסביר מדוע כתב דברים מסיימים בשלחן ערוך בפלפול ארוך. (פלפול משמעותו שאלות, תשובות והוכחות כמו גמרא).

סימן ד' בקונטרס אחרון הוא פלפול ארוך המסביר מדוע קיום מצוה או למוד הלכות המצוה נעלה יותר מאשר הכוונה ותחושת הקרבה לה'.

הַאֲדָמוֹר הַזֶּקֶן אוֹמֵר שֶׁהַלְכוֹת מִיְחָדוֹת כִּיּוֹן שֶׁהֵן בָּאוֹת מֵהַחֲכָמָה שֶׁל ה'.
הַיּוֹם הַאֲדָמוֹר הַזֶּקֶן שׁוֹאֵל שְׁאֵלָה: הָאֵם בּוֹנֶה וְרוֹחֲנִיּוֹת אֵינָן נִחְשָׁבוֹת גַּם כֵּן חֲכָמָה? הַתְּשׁוּבָה הִיא שֶׁכֵּן, כַּמּוֹבֵן שֶׁהֵן חֲכָמָה. אוֹלָם הֵן בָּאוֹת מִדֶּרְגָה שׁוֹנָה שֶׁל חֲכָמָה, וְלָכֵן יֵשׁ לָהֶן צוּרַת בְּטוּי שׁוֹנָה.
הַאֲדָמוֹר הַזֶּקֶן מְסַבֵּיר בְּהֶסְבְּרֵי חֲסִידוֹת עֲמוּקִים מְאֹד שֶׁיִּכּוֹל לִהְיוֹת שִׁיקְשָׁה עֲלֵינוּ לְהִבִּין מִבְּלִי לְהִתְעַמֵּק בָּהֶם בְּמִשָּׁךְ זְמַן רַב.
לְמִשָּׁל, צָרִיךְ לְהַבִּיר אֶת אֲרֻבַּעַת הָעוֹלָמוֹת, שִׁבְעַת הַסְפִּירוֹת, חֲמִשָּׁתַת דִּרְגוֹת הַנִּשְׁמָה וְכִיצַד הַנִּשְׁמוֹת שׁוֹנוֹת אֶצֶל הַמַּלְאָכִים.
הִנֵּה דִבֵּר אֶחָד שֶׁתְּצַטְרֹכוּ לְדַעַת כְּשֶׁתִּהְיוּ מוֹכְנִים לְלַמֵּד זֹאת: נִפְשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה הֵן דִּרְגוֹת שֶׁל הַנִּשְׁמָה, אוֹלָם הֵם גַּם שְׁמוֹת לְדִרְגוֹת שׁוֹנוֹת שֶׁל הָעוֹלָמוֹת הָרוֹחֲנִים.

הַיּוֹם יוֹם / י"א בְּסֵלּוֹ

בְּ"הַיּוֹם יוֹם " הַרְבֵּי מְרָאָה כַּמָּה תְּקוּנִים שְׁאֵמוּרִים לִהְיוֹת בְּ"סְדוֹר עִם דָּא"ח".
הַסְדוֹר עִם דָּא"ח הוּא סְדוֹר שֶׁל הַאֲדָמוֹר הַזֶּקֶן שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מֵאֲמָרִים עַל חֻלְקִים מֵהַתְּפִלָּה הַמְדַּפְסִים בְּסִמְכּוֹת לְקַטֵּעַ אוֹתוֹ הֵם מְבֹאָרִים בְּסְדוֹר.
בְּמִקּוֹמוֹת רַבִּים יֵשׁ הַמּוֹן הַסְבְּרִים וּמַעֲט מְאֹד מְלִים מֵהַתְּפִלָּה בְּכָל עֲמוּד.
(הַסְדוֹר הַזֶּה נִקְרָא גַם "סְדֹר תְּפִלוֹת מִכָּל הַשָּׁנָה").

סֵפֶר הַמִּצְוֹת / מִצְוֹת עֲשֵׂה רַמ"ה

הַמִּצְוָה הַיּוֹמִית, **מִצְוֹת עֲשֵׂה רַמ"ה**, הִיא אוֹתָהּ מִצְוָה כְּמוֹ בַּיָּמִים הָאַחֲרוֹנִים (כְּשֶׁלּוֹמְדִים הַלְכוֹת רַבּוֹת עַל מִצְוָה בְּרַמְבַּ"ם, מִמְּשִׁיכִים לְחַזֵּר אֶת הַמִּצְוָה בְּסֵפֶר הַמִּצְוֹת מְסַפֵּר פְּעָמִים). כְּשֶׁסּוֹחֲרִים, קוֹנִים אוֹ מוֹכְרִים יֵשׁ לְהַקְפִּיד וְלַעֲשׂוֹת זֹאת עַל פִּי הַלְכוֹת הַתּוֹרָה.

רַמְבַּ"ם / הַלְכוֹת זִכְיָה וּמִתְנָה פִּרְקִים י', י"א, י"ב

הַיּוֹם לּוֹמְדִים עוֹד עַל מִתְנָה מֵאֲדָם שֶׁחוֹלָה מְאֹד (שֶׁכִּיב מֵרַע).
פִּרְק' י' - מְסַבֵּיר מַה לַּעֲשׂוֹת כְּשֶׁשֶׁכִּיב מֵרַע אוֹמֵר שֶׁכֶּסֶף שִׁיךְ לְאָדָם אַחֵר, אוֹ מִיִּשְׁהוּ אַחֵר אוֹמֵר שֶׁהוּא חַיִּב לוֹ.
פִּרְק' י"א - הַרְמַבַּ"ם אוֹמֵר מַה עוֹשִׂים כְּאֲשֶׁר מְלוֹתָיו שֶׁל הַשֶּׁכִּיב מֵרַע אֵינָן בְּרוּרוֹת. לְמִשָּׁל הוּא אָמַר "תִּנּוּ כֶּסֶף זֶה לְטוֹבָיָה". מַה עוֹשִׂים בְּמִצָּב שְׂבָאִים שְׁנֵי אֲנָשִׁים שֶׁשָּׂמָם טוֹבָיָה וּמְבַקְשִׁים אֶת הַכֶּסֶף? (אִם אֶחָד מֵהֶם תִּלְמִיד חֶכֶם, אוֹמְרִים שֶׁכָּכֵל הַנִּרְאָה הַשֶּׁכִּיב מֵרַע הַתְּכַוֵּן אֵלָיו. אִם אֶחָד מֵהֶם הוּא חֲבֵירוֹ אוֹמְרִים שֶׁכָּכֵל הַנִּרְאָה הַכּוֹנֶה אֵלָיו).
בְּפִרְק' י"ב - לּוֹמְדִים עַד כַּמָּה יֵשׁ לְהַזְהֵר וּלְהַקְשִׁיב לְמְלוֹתָיו שֶׁל הַחוֹלָה וְלַעֲשׂוֹת בְּדִיוֹק אֶת מַה שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ.

דִּרְכֵי הַחֲסִידוֹת / אֶהֱבֵת יִשְׂרָאֵל

בַּחוּר נִכְנָס פְּעַם לִיְחִידוֹת אֶצֶל הַרְבֵּי וּבִקֵּשׁ עֲצָה לְכַן שֶׁתִּהְיֶה לוֹ אֶהֱבֵת יִשְׂרָאֵל. הַרְבֵּי אָמַר לוֹ לְלַמֵּד מִשִּׁיחוֹתָיו שֶׁל הַרְבֵּי הַרִּי"צ.

להלן נביא קטע מדברי הרבי הרי"צ בשיחותיו:

חסידים נהגו לומר איש לרעהו "בַּלָּחֶם שֶׁה' נָתַן לִי, יֵשׁ חֶלֶק שְׁשִׁיף לָךְ אוֹ לַיהוּדֵי אַחֵר, אִם אֲנִי אֶקַּח זֹאת זֶה כֹּאֲלוֹ גִּנְבָה".

אֶחָד הַחֲסִידִים שֶׁהָרָאָה זֹאת לַפֶּעַל בְּמַעֲשָׂיו הָיָה תַלְמִיד חֶכֶם עָצוּם. הוּא יָדַע אֶת כָּל הַגִּמְרָא עִם רִש"י וְתוֹסֵפוֹת בְּעַל פִּה. בְּעִבּוּדָתוֹ הָיָה נוֹהֵג לִנְסֹעַ לְמַסְחָר לַעֲרֹת רְחוֹקוֹת. וְלִכָּל מְקוֹם אֵלָיו נָסַע, יָכַל לִלְמַד לֵאלֹא סִפְרִים שֶׁלֹא הָיוּ מֵאֲדָּ מְצוּיִים בְּתַקּוּפָה זֹאת. אִם הָעֶסְקִים הַצְּלִיחוּ יוֹתֵר מִמָּה שֶׁצָּפָה וְהוּא הָרוּיחַ יוֹתֵר בְּסֹף מֵהָרְגִיל, הוּא אָמַר שֶׁבִטָּח הִגִּיעַ לְבֵיתוֹ מִכְתָּב מֵהָרַבִּי הַמְּבַקֵּשׁ צִדְקָה. אוֹ שְׂאִיזָה מְשַׁלַּח (שְׂאוּסֹף בְּסֹף) מְסֻתּוֹבֵב בְּעִירָה בָּה גֵר. ה' נָתַן לוֹ הֶרְחָבָה בְּדִי שִׁיּוּכָל לַעֲזוֹר לַיהוּדֵי אַחֵר.

זוֹהִי אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל!

(סֵפֶר הַשִּׁיחוֹת תרצ"ט עמוד 338)

תַּפְּלָה / שְׁמַע יִשְׂרָאֵל

מִקְדָּשׁ לְעַלְוֵי נִשְׁמַת סִבְתָּנוּ הָאֱהוּבָה נְחֻמָּה צִיפָה בַּת ר' שְׁמַעְיָה ע"ה גוֹדְמָן

הַמְּלִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הֵם קְרִיאָה לְיִשְׂרָאֵל לְשִׁמוּעַ. בְּחֻמֶּשׁ מִשָּׁה רַבֵּנוֹ אוֹמֵר לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְשִׁיב - שְׁמַע יִשְׂרָאֵל - הַקְשִׁיבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, ה' אֱלֹהֵינוּ הוּא אֶחָד.

אֲבָל לָמִי מְדַבְּרִים כָּאֵן? לָמִי אוֹמְרִים לְהַקְשִׁיב?

חֲסִידוֹת מְסֻבֵּירָה שֶׁמְדַבֵּר עַל הַנִּשְׁמָה, שֶׁגַּם הִיא מְכַנֶּה יִשְׂרָאֵל. אוֹמְרִים לְנִשְׁמָה "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל" - נִשְׁמָה, אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין (נָתַן לְפָרֵשׁ אֶת הַמִּילָה שְׁמַע - שְׁמִיעָה, כְּהִבָּנָה - הִבֵּן).

ה' הוּא אֱלֹהֵינוּ, הוּא הַחַיּוּת שֶׁלָּנוּ וְה' אֶחָד - אֵין עוֹד שׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם מְלַבְּדוֹ.

(סֵפֶר הַלִּיקוּטִים צֶמַח צֶדֶק אוֹת ק' עמוד 226)

גְּאֻלָּה וּמַשִּׁיחַ / קְשִׁי עִם הַגּוֹיִים

מִקְדָּשׁ לְעַלְוֵי נִשְׁמַת סִבְתָּנוּ הָאֱהוּבָה מְרִים צִימְעָל בַּת הָרַב יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פְּרִידְמָן

כְּאֲשֶׁר הָרַמְבַּ"ם כּוֹתֵב מֵה יְקָרָה בְּזִמְנֵי הַגְּאֻלָּה, הָרַמְבַּ"ם כּוֹתֵב שֶׁקּוֹדֶם כָּל מַשִּׁיחַ יִלְחַם מְלַחְמוֹת ה' וַיִּנָּצַח, אַחֵר כִּי יִבְנֶה אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְאָז יִקְבֹּץ יַחַד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים בְּקִבּוּץ גְּלוּיּוֹת.

מִכָּד רּוֹאִים שֶׁאֶפִּילוֹ לְפָנֵי שֵׁישׁ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, כִּבֵּר לֹא יִהְיוּ בְּעִיּוֹת עִם הַגּוֹיִים שְׂחִיִּים מְסַבִּיב.

הָאֱמֶת הִיא שֶׁהַדָּבָר אֶפְשָׁרִי אֶפִּילוֹ בְּגִלּוֹת. אֲמוֹת הָעוֹלָם יִפְחָדוּ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִרְצוּ לְהַפְרִיעַ לָנוּ.

הַמְדָּרֵשׁ מֵתָאֵר בִּיצַד הַדָּבָר יִתְרַחֵשׁ בְּשֶׁהַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב בְּבִתִּי בְּנִסְיוֹת וּבְבִתִּי מְדַרְשׁוֹת אֵין יָדִי עָשׂוּ שׁוֹלְטוֹת. - בְּשִׁשׁוּמָעִים אֶת קוֹל יַעֲקֹב - יְהוּדִים שְׁלוֹמֵדִים וּמִתְפַּלְלִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְהַיְשִׁיבָה, עָשׂוּ - הַגּוֹיִים לֹא יִכּוֹלִים לְהַזִּיק לָעַם יִשְׂרָאֵל.

(מֵאֲמָר עֲשָׂרָה בְּטִבֵּת ה'תשל"ח, לְקוּטֵי שִׁיחוֹת חֶלֶק כ' עמוד 350)